

مقایسه‌ی ویژگی‌های رفتاری و رشد اجتماعی کودکان با و بدون ناتوانی یادگیری

موسی کافی^۱، شینا زینعلی^۲، مهناز خسرو‌جاوید^۳ و فریده میاه نهری^۴

چکیده

هدف این پژوهش مقایسه‌ی ویژگی‌های رفتاری و رشد اجتماعی دانش‌آموزان ناتوان در یادگیری با دانش‌آموزان بدون مشکلات یادگیری است. نمونه‌ی این پژوهش ۴۵ دانش‌آموز ناتوان در یادگیری مراجعه کننده به مرکز مشکلات یادگیری رشت و ۴۵ دانش‌آموز بدون مشکل یادگیری بودند. آزمون خواندن و نوشتن فلاح چای، آزمون ریاضی کی مت، فهرست وارسی ویژگی‌های رفتاری کودکان آشناخ و ادلبروک و مقیاس رشد اجتماعی واینلند اجرا شد. نتایج تحلیل واریانس چند متغیری نشان داد که بین ویژگی‌های رفتاری کودکان ناتوان در یادگیری و کودکان بدون مشکل یادگیری تفاوت معناداری وجود دارد. همچنین رشد اجتماعی کودکان ناتوان در یادگیری پایین‌تر از کودکان بدون مشکل یادگیری است. این نتایج ضرورت توجه بیشتر به ویژگی‌های رفتاری و تقویت رشد اجتماعی کودکان ناتوان در یادگیری را مطرح می‌کند.

واژه‌های کلیدی: ویژگی‌های رفتاری، رشد اجتماعی، ناتوانی یادگیری

mosakafie@yahoo.com

۱. نویسنده‌ی رابط: دانشیار گروه روان‌شناسی، دانشگاه گیلان

۲. کارشناس ارشد روان‌شناسی عمومی، دانشگاه گیلان

۳. استادیار گروه روان‌شناسی، دانشگاه گیلان

۴. کارشناس روان‌شناسی، دانشگاه گیلان

تاریخ دریافت مقاله: ۹۱/۵/۲۴

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۱/۱۰/۲۶

مقدمه

مسائل رفتاری کودکان مشکلات شایع و ناتوان‌کننده‌ای هستند که برای معلمان، خانواده و خود کودکان مشکلات بسیاری را ایجاد می‌کنند و با درصد های بالایی از معضلات اجتماعی همراه هستند. مسائل رفتاری به طور قابل ملاحظه‌ای بر عملکرد تحصیلی و اجتماعی کودکان تأثیر می‌گذارد و احتمال ابتلا به بیماری‌های روانی را در بزرگ‌سالی افزایش می‌دهد (پاندینا^۱، بیلدر^۲، هاروی^۳، کیف^۴، آمان و قرباوی^۵، ۲۰۰۷). کودکان مبتلا به اختلال یادگیری دامنه توجه کوتاهی دارند، از عزت نفس پایینی برخوردارند، در ارتباط با اعضای خانواده، اطرافیان و مردم مشکل دارند و به آسانی ناکام می‌شوند (ساسر و والر^۶، ۲۰۰۶). همچنین تکانش گری، بی قراری، بیش فعالی، عملکرد ضعیف و خود کارآمدی پایین از ویژگی‌های این کودکان است (هالبرت- ویلیامز و هاستینگز^۷، ۲۰۰۸). آشنباخ و ادلبروک^۸ (۱۹۸۰) مشکلات رفتاری کودکان را به دو دسته رفتار درونی و رفتار بیرونی تقسیم کرده‌اند. کودکانی که دارای ویژگی بروزی کردن رفتار هستند، معمولاً رفتارهای تهاجمی و پرخاشگرانه دارند. بر عکس، کودکانی که رفتار درونی دارند دارای رفتاری ناپخته و غالب گوشہ‌گیر هستند. این نوع رفتارها در کودکان مبتلا به اختلال‌های یادگیری بیشتر گزارش شده است (فیسون و یاتز^۹، ۲۰۱۱). علاوه بر پرخاشگری در تعدادی از کودکان ناتوان در یادگیری، برخی از این کودکان را می‌توان با ویژگی انزوا و بی حوصلگی مشخص کرد. گوشه‌گیری این کودکان باعث می‌شود که در کلاس‌های درس با بی توجهی مواجه شوند

-
1. Pandina
  2. Bilder
  3. Harvey
  4. Keefe
  5. Aman & Gharabawi
  6. Sausser & Waller
  7. Hulbert – Williams & Hastings
  8. Achenbach & Edelbrock
  9. Fysso & Yates

(ابوالقاسمی و جوانمیری، ۱۳۹۱). همچنین وقوع رویدادهای تندگی زا و شکست‌های متوالی در کودکان مبتلا به اختلال‌های یادگیری در شکل گیری رفتارهای همراه با درونگرایی و گوشه گیری نقش دارد (مارتورل و تسانکانیکوس^۱، ۲۰۰۸). کانتول و بکر^۲ (۱۹۹۱) به این نتیجه رسیدند که بیش از ۲۵ درصد کودکان مبتلا به اختلال‌های یادگیری دارای نشانه‌های اختلال‌های اضطرابی هستند. سیدریدیس^۳ (۲۰۰۶)، به نقل از رجبی، ابوالقاسمی و عباسی، (۱۳۹۱) گزارش کردند ۸۸ درصد دانش‌آموزان مبتلا به اختلال یادگیری دارای نشانه‌های افسردگی هستند. با وجود پژوهش‌های متعدد، نمی‌توان رابطه‌ی دقیقی بین مشکلات رفتاری و اختلال‌های یادگیری برقرار کرد، زیرا عوامل بسیاری بر هر دو زمینه اثر می‌گذارند و امکان هر گونه تلاشی را برای رسیدن به چنین رابطه‌ی دقیقی از بین می‌برند (حاجلو، رضاei شریف و واحدی، ۱۳۹۱). با این حال تعدادی از پژوهشگران وجود مشکلات رفتاری را در کودکان انکار می‌کنند و معتقدند مشکلات رفتاری تعدادی از این کودکان از مسایل یادگیری آنان سرچشمه می‌گیرد (خوشابی و مرادی، ۱۳۸۶).

مهارت‌های اجتماعی کودکان در موقعيت‌های تحصیلی و سازش یافته‌گی بعدی آن‌ها نقش بسیار مهمی دارند (گلیام و شاهر^۴، ۲۰۰۶). یکی از مشکلاتی که دانش‌آموزان با ناتوانی یادگیری با آن مواجه می‌شوند، نارسایی در عملکرد اجتماعی و سازگاری اجتماعی^۵ است. در دوران کودکی و نوجوانی به جهت این که ارتباط با همسالان افزایش ووابستگی به والدین کاهش می‌یابد، سازگاری اجتماعی اهمیت زیادی دارد. شواهد تجربی نشانگر این واقعیت است که کودکان با ناتوانی‌های یادگیری سازگاری اجتماعی پایین‌تری نسبت به کودکان عادی دارند (گارتلند و استرسنیدر^۶، ۲۰۰۷).

-
1. Martorell & Tsakanikos
  2. Cantwell & Baker
  3. Sideridis
  4. Gilliam & Shahar
  5. social adjustment
  - 6.Gartland & Strodnider

رشد اجتماعی یکی از جنبه‌های مهم رشد انسان است. ذاتی بودن زندگی جمعی در انسان‌ها ضرورت تماس با دیگران و نیز توجه به این جنبه از رشد را به عنوان امری گریزناپذیر جلوه می‌دهد. اسلامرسکی و دان^۱ (۱۹۹۶) اجتماعی شدن را فرآیندی می‌دانند که کودکان را قادر می‌سازد تا رفتار دیگران را درک و پیش‌بینی کنند، رفتار خود را کنترل و تعامل با دیگران را تنظیم کنند. بر این اساس رشد اجتماعی عبارت است از تشخیص حقوق و مسئولیت‌های خود و دیگران، دوست یابی، همکاری با گروه، قضاوت‌های اخلاقی و کسب استقلال. پارکر و اسلبی^۲ (۱۹۸۳؛ به نقل از بهرامگیری، ۱۳۸۰) سازگاری اجتماعی را متراffد با مهارت‌های اجتماعی می‌دانند. از نظر آنان، مهارت اجتماعی عبارت است از توانایی ایجاد ارتباط با دیگران در زمینه‌ی اجتماعی معین به گونه‌ای که در عرف جامعه، پذیرفته و ارزشمند باشد.

از دیدگاه اریکسون، کودکان در سال‌های بیش از دبستان به خودپنداری مطمئن‌تر، مهار مؤثرتر هیجان‌ها، مهارت‌های اجتماعی و اصول اخلاقی دست می‌یابند. در این دوران افکار و احساسات دیگران را به خوبی درک کرده و مهارت آن‌ها در تعامل با دیگران افزایش می‌یابد. تعامل اجتماعی با همسالان و دیگران، تجربه‌های یادگیری را برای آن‌ها فراهم می‌کند و این نیز سبب مسئولیت پذیری بیشتر و رشد و گسترش مهارت‌های اجتماعی می‌شود (تورو و ویسبرگ^۳، ۲۰۰۲). اما کودکان ناتوان در یادگیری بسیار خودمدارانه عمل می‌کنند و کمتر از دیدگاه دیگران تأثیر می‌پذیرند و بروز برخی رفتارهای نامناسب در آن‌ها به دلیل فقدان درک دیگران است (شکوهی یکتا و پرند، ۱۳۸۵). نتایج پژوهش‌ها بیانگر آن است که کودکان مبتلا به اختلال‌های یادگیری دارای مشکلات اجتماعی (فریلیچ و شچمن^۴، ۲۰۱۰؛ به نقل از زاهد، رجبی و امیدی، ۱۳۹۰)، شایستگی اجتماعی پایین (ابوالقاسمی، رضایی جمالویی، نریمانی، زاهد بابلان، ۱۳۹۰) و ضعف در

1. Slomoswski & Dann

2. Parker & Slobby

3. Toro & Weissberg

4. Freilich & Shechtman

تعامل اجتماعی (سلیمانی، زاهد بابلان، فرزانه و ستوده، ۱۳۹۰) هستند.

با توجه به موارد مطرح شده، کودکان ناتوان در یادگیری در فرآیند رشد اجتماعی با دشواری‌هایی مواجه می‌شوند (راقیان، اخوان تفتی و حجازی، ۱۳۹۱). آگاهی نسبت به ویژگی‌های این کودکان لزوم انجام این پژوهش را فراهم آورد. شناخت ویژگی‌های اجتماعی، عاطفی و رفتاری مبتلایان به اختلال‌های یادگیری از جمله گام‌های اساسی در فرآیند تشخیص و بازپروری است. آموزش روابط سالم و مناسب آن‌ها با جامعه، به ویژه خانواده و همسالان و دوست یابی آن‌ها به موفقیت‌های تحصیلی و به علاوه تغییر دادن نگرش این کودکان نسبت به خود و دیگران تنها در صورت شناخت دقیق ویژگی‌های آن‌ها امکان پذیر است. فرضیه‌ی اصلی پژوهش حاضر این بود که ویژگی‌های رفتاری و رشد اجتماعی کودکان با و بدون ناتوانی یادگیری تفاوت دارند.

روش

طرح پژوهش حاضر توصیفی از نوع علی- مقایسه‌ای است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش تحلیل واریانس چند متغیری استفاده شد.

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری: جامعه‌ی پژوهش حاضر را ۲۰۰ دانش‌آموز دختر و پسر مقطع ابتدایی (پایه‌ی دوم تا پنجم) مراجعت کننده به مرکز مشکلات ویژه یادگیری شهر رشت تشکیل می‌دادند که از این میان تعداد ۴۵ دانش‌آموز مبتلا به اختلال‌های یادگیری به روش تصادفی ساده انتخاب شدند. همچنین تعداد ۴۵ دانش‌آموز دختر و پسر بدون اختلال‌های یادگیری براساس ویژگی‌های جمعیت شناختی با دانش‌آموزان مبتلا به اختلال‌های یادگیری همتا سازی شدند.

فهرست وارسی ویژگی‌های رفتاری کودک: پرسشنامه‌ای ۱۱۳ ماده‌ای است که توسط والدین در مورد ویژگی‌های رفتاری فرزند خود تکمیل می‌شود. این پرسشنامه نخستین بار توسط آشناخ و ادلبروک (۱۹۸۰) مورد استفاده قرار گرفت و شامل مقیاس‌های انزواط‌طلبی،

شکایات بدنی، اضطراب / افسردگی، مشکلات اجتماعی، مشکلات تفکر، مشکلات توجه، رفتار بزهکارانه، رفتار پرخاشگرانه، درونی کردن و بیرونی کردن است. نمره‌گذاری به هر ماده به صورت ۱، ۰ و ۲ است. اگر رفتار مورد نظر طی شش ماه گذشته در کودک وجود ندارد، نمره‌ی صفر، اگر برخی اوقات وجود دارد نمره‌ی یک و اگر همیشه وجود دارد نمره‌ی دو داده می‌شود. مینایی (۱۳۸۶)، به نقل از شهریور، شیرازی، باقری یزدی و علاقه بند راد، (۲۰۱۱) ضمن اجرای این آزمون روی تعدادی از کودکان ایرانی هم‌سانی درونی ۰/۸۸ و پایایی باز آزمایی ۰/۹۷، ۰/۴۸ و ۰/۵۸ را به ترتیب برای مقیاس درونی کردن، بیرونی کردن و کل آزمون گزارش کرده است. شهریور و همکاران (۲۰۱۱) نیز اعتبار این آزمون را برای استفاده در مورد کودکان و نوجوانان ایرانی مورد تأیید قرار دادند.

مقیاس رشد اجتماعی واينلند: این آزمون توسط ادگارد واينلند تهیه و در سال ۱۹۶۵ معرفی شد و چندین بار مورد تجدید نظر قرار گرفت. مقیاس رشد اجتماعی واينلند شامل ۱۱۷ ماده است که به هشت زمینه خودیاری عمومی، خود یاری در غذا خوردن، خود یاری در لباس پوشیدن، خود راهبری، ارتباط زبانی، جایه‌جایی، اجتماعی شدن و مسئولیت شغلی تقسیم می‌شود. اجرای آزمون به این ترتیب است که با سنی که تا حدودی پایین تر از سن تقویمی آزمودنی است شروع می‌کنند. برای تعیین سن پایه‌ی آزمودنی، واپس روی به سوی پرسش‌های سین پایین را تا جایی ادامه می‌دهند که به همه پرسش‌های یک سن پاسخ داده شود. اجرای آزمون زمانی متوقف می‌شود که به هیچ یک از پرسش‌های مربوط به یک مقطع سنی پاسخ داده نشود. به هر پرسش بر مبنای وجود آن رفتار اجتماعی در کودک نمره‌ی یک و عدم وجود رفتار اجتماعی نمره‌ی صفر داده می‌شود. این آزمون نیز توسط والدین در مورد کودک تکمیل می‌شود. این آزمون گرچه گستره سن تولد تا ۲۵ سالگی را در بر می‌گیرد اما روایی و پایایی آن در سنین پایین تر از قوت بیشتری برخوردار است (به نقل از صالح، ۱۳۷۹).

در ایران نخستین بار مقیاس رشد اجتماعی واينلند در سال ۱۳۵۲ جهت استفاده در

مقایسه‌ی ویژگی‌های رفتاری و رشد اجتماعی کودکان با و بدون ناتوانی یادگیری

پرورشگاه‌های تهران توسط براهنی و اخوت ترجمه و مورد تجدید نظر قرار گرفت. زامیاد، یاسمی و واعظی (۱۳۷۵) این مقیاس را در مورد ۳۶۰ آزمودنی بهنجار مناطق شهری و روستایی کرمان به کار گرفتند و ضریب پایایی بازآزمایی حوزه‌های مختلف این مقیاس را بین ۰/۹۶ تا ۰/۹۹ گزارش کردند. همچنین نشان دادند که مقیاس رشد اجتماعی واينلند با تغییراتی در برخی از موارد آن، بدون هیچ گونه تغییری در دستور عمل و شیوه آن، ارزاری با ارزش برای ارزشیابی مهارت‌های ارتباطی، مهارت‌های روزانه زندگی، اجتماعی شدن، مهارت‌های حرکتی و رفتارهای غیر انتباقی است. روایی و پایایی نمره‌ی کل این مقیاس در پژوهش جلیوند و غباری بناب (۱۳۸۳) به ترتیب ۰/۸۱، ۰/۷۳ و ۰/۷۳ گزارش شد.

روش اجرا: انتخاب کودکان مبتلا به اختلال‌های یادگیری براساس مقیاس هوشی تجدید نظر شده و کسلر کودکان به منظور اطمینان از فقدان مشکلات هوش، آزمون خواندن و نوشتن فلاح چای، آزمون ریاضی کی مت و مصاحبه توسط روان‌شناس بالینی بود. برای مقایسه‌ی این کودکان با کودکان بدون مشکلات یادگیری همتاسازی صورت گرفت. بدین ترتیب با مراجعه به مدرسه‌ای که دانش‌آموزان بدون مشکلات یادگیری مشغول به تحصیل بودند، از همان پایه تحصیلی، دانش‌آموزان بدون مشکلات یادگیری انتخاب شدند و هر یک از آزمون‌های یاد شده طی مراحل مختلف بر روی این دانش‌آموزان اجرا شد.

نتایج

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای ویژگی‌های رفتاری و رشد اجتماعی در دانش‌آموزان با و بدون ناتوانی یادگیری

دانش‌آموزان	ویژگی‌های رفتاری	LD	
عادی	ویژگی‌های رفتاری	رشد اجتماعی	
دانش‌آموزان	ویژگی‌های رفتاری	LD	
واریانس	SD	رشد اجتماعی	
۹۸/۱۴	۱۱/۵۵	۰/۹۶	۰/۷۳
۹۱/۱۲	۱۳/۱۹	۰/۷۳	۰/۷۳
۷۰/۰۱	۹/۶۵	۰/۷۳	۰/۷۳
۱۰۱/۹۹	۸/۷۱	۰/۷۳	۰/۷۳

همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، در دانش‌آموزان با ناتوانی یادگیری میانگین و انحراف استاندارد نمرات ویژگی‌های رفتاری به ترتیب $44/67$ و $98/14$ و در رشد اجتماعی به ترتیب $89/79$ و $91/12$ است. همچنین در دانش‌آموزان عادی میانگین و انحراف استاندارد نمرات ویژگی‌های رفتاری $56/29$ و $70/01$ و در رشد اجتماعی به ترتیب $91/87$ و $101/99$ به دست آمد. جهت استفاده از روش تحلیل واریانس چند متغیری ابتدا پیش فرض‌های آن بررسی شد. نتایج آزمون باکس و لون نشان داد که فرض برابری ماتریس‌های واریانس - کواریانس صادق است ($p \geq 0.05$). این آزمون برای هیچ یک از متغیرها معنادار نبود، در نتیجه استفاده از آزمون‌های پارامتریک بلامانع است. در جدول ۲ نتایج تحلیل واریانس چند متغیری بررسی معنادار بودن تفاوت میانگین‌های دو متغیر رشد اجتماعی و ویژگی‌های رفتاری در دو گروه کودکان با و بدون ناتوانی یادگیری آمده است.

بر اساس جدول ۲، ترکیب خطی متغیرهای وابسته معنادار است ($p < 0.001$; $F = 81/25$) و ($= 0.79$ = لامبدای ویکلز) به عبارت دیگر، بین دانش‌آموزان عادی و دانش‌آموزان با ناتوانی یادگیری حداقل در یکی از متغیرهای وابسته تفاوت معنادار است.

جدول ۲. نتایج آزمون‌های معناداری MANOVA برای اثر اصلی متغیر گروه بر متغیرهای وابسته

متغیر	آزمون	ارزش	F	P
گروه	پیلاپی - بارتلت	۰/۴۱	۸۱/۲۵	۰/۰۰۱
	لامبدای ویکلز	۰/۷۹	۸۱/۲۵	۰/۰۰۱
	اثر هتلینگ	۱/۵۶	۸۱/۲۵	۰/۰۰۱
	بزرگ‌ترین ریشه روی	۱/۵۶	۸۱/۲۵	۰/۰۰۱

مقایسه‌ی ویژگی‌های رفتاری و رشد اجتماعی کودکان با و بدون ناتوانی یادگیری

جدول ۳. نتایج تحلیل واریانس چند متغیری روی میانگین ویژگی‌های رفتاری و رشد اجتماعی در دانشآموزان با و بدون ناتوانی یادگیری

P	F	MS	DF	SS	متغیر وابسته
.001	83/91	16351/21	1	16351/21	ویژگی‌های رفتاری
.001	51/08	4504/60	1	4504/60	رشد اجتماعی

نتایج تحلیل واریانس (جدول ۳) نشان داد که میانگین نمرات خودکارآمدی ($F=83/91$) به طور معناداری در دانشآموزان دارای ناتوانی یادگیری از دانشآموزان عادی کم تر است ($P<0.001$). همچنین میانگین نمرات رشد اجتماعی ($F=51/08$) نیز به طور معناداری در دانشآموزان دارای ناتوانی یادگیری از دانشآموزان عادی کم تر است ($P<0.001$).

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش نشان داد که کودکان ناتوان در یادگیری مشکلات رفتاری بیشتری نسبت به کودکان قادر مشکلات یادگیری دارند. دلایل مختلفی را می‌توان در این زمینه ذکر کرد. در موارد زیادی مشکلات یادگیری ممکن است به حالات عاطفی مختلفی چون شکست و ترس از شکست خوردن، نداشتن اعتماد به نفس، ترس از یاد نگرفتن، ترس از مورد تمسخر یا تنبیه شدن، اضطراب شدید و افسردگی منجر شود. در عین حال این حالات عاطفی، خود باعث تشدید مشکلات یادگیری می‌شود (شهر آرای، ۱۳۸۲).

در این پژوهش دیده شد که مشکلات توجه و تفکر یکی از مسایل عمدۀ ای است که کودکان مبتلا به اختلال‌های یادگیری با آن مواجه می‌شوند. بلکه من¹ (۲۰۰۰) این مشکلات را به فقدان توجه انتخابی در این کودکان نسبت می‌دهد. این باعث می‌شود که کودک به هنگام یادگیری به مطالب اصلی توجه نکند، یا به عبارتی توجه به مسایل جانبی باعث می‌شود آن‌ها از فراگیری مطالب اصلی باز بمانند. معمولاً نارسانی توجه به شکل نقص در شروع، حفظ و تداوم توجه

1. Blackman

(بارمینگر^۱، ادلستین و موراش^۲، ۲۰۰۵) است که فرض می‌شود برای موفقیت در یادگیری‌های تحصیلی و روابط اجتماعی ضروری هستند.

در ارتباط با مشکلات اجتماعی شدن کودکان ناتوان در یادگیری می‌توان گفت این کودکان با این که از هنجارهای اجتماعی آگاهی دارند، اما تمایل‌شان برای هنجار شکنی بیش از سایر کودکان است. کی لیتس^۳ (۲۰۰۲) اعتقاد دارد که این کودکان از ناتوان بودن در یادگیری عصبانی می‌شوند، به علاوه ممکن است دوستان بزهکاری داشته باشند و چون به دلیل شکست‌های تحصیلی نمی‌توانند شغل مناسبی در جامعه به دست آورند به این رفتارها متول می‌شوند. همچنین یکی از دلایل احتمالی بروز رفتارهای اجتماعی ناکارآمد را می‌توان ضعف در خود مهارگری^۴ دانست. یک کودک یا نوجوان با خود مهارگری زمانی را صرف فکر کردن به انتخاب‌ها و نتایج احتمالی می‌کند و سپس بهترین انتخاب را می‌کند. فرایس و هوفرمن^۵ (۲۰۰۹) خود مهارگری را تحت عنوان کاربرد صحیح هیجان‌ها معرفی می‌نمایند و اعتقاد دارند که قدرت تنظیم احساسات موجب افزایش ظرفیت شخصی برای تسکین دادن خود، درک کردن اضطراب‌ها، افسردگی‌ها یا بی‌حوصلگی‌های متداول می‌شود. افراد با مهارت خود مهارگری پایین تمایل بیشتری در نشان دادن رفتار پرخاشگرانه در پاسخ به تهدیدات بیرونی در مقایسه با افراد با خود مهارگری بالا دارند. از جمله فواید کنترل و تنظیم هیجانات، کنترل سطوح برانگیختگی برای به حداقل رساندن عملکرد، پشتکار داشتن، به رغم دلسربی و وسوسه، جلوگیری از واکنش مخرب در مقابل تحریک و عملکرد صحیح به رغم فشارهای وارد است. ناتوانی در تنظیم هیجان حاصل از مخالفت‌های اجتماعی و ترس از این گونه مخالفت‌ها گاهی آنقدر شدید است که بر

1. Bauminger
2. Edelsztein & Morash
3. Keylietts
- 4 .Self-control
- 5 .Friese & Hofmann

تلاش‌های فرد برای انجام عمل صحیح چیره می‌شود (شیپز^۱، کاتران و میرن^۲، ۲۰۰۹). به علاوه مشخص شد که کودکان ناتوان در یادگیری از دیگران فاصله می‌گیرند. شاید یکی از دلایل انزواطلبی آن‌ها این باشد که به تدریج به این باور می‌رسند که تلاش آن‌ها برای کسب موفقیت بی فایده است و این احساس منفی هم به نوبه خود باعث شود که دست از تلاش بردارند و به انزوا و افسردگی کشیده شوند. همچنین گوتمن و همکاران (به نقل از مهرابی، ۱۳۸۴) به این نتیجه رسیدند که دانش‌آموزان ناتوان در یادگیری به ویژه کسانی که به اختلال‌های رفتاری مبتلا هستند توانایی اندکی در پذیرش دیدگاه‌های دیگران دارند و بنابر این سعی می‌کنند از دوستانشان کناره‌گیری کنند.

یکی از مهم‌ترین نتایج پژوهش این بود که کودکان مبتلا به اختلال‌های یادگیری نسبت به کودکان فاقد اختلال‌های یادگیری، رشد اجتماعی پایین‌تری دارند. الیوا و لاجریکا^۳ (۱۹۹۸) مشکلات بین فردی و اجتماعی مبتلایان به اختلال‌های یادگیری را پیامد توانایی ضعیف آن‌ها در اکتساب و کاربرد قوانین و راهبردهای فراشناختی دانستند و معتقد بودند این قبیل نفایص می‌تواند علت برخی از مشکلات این افراد به هنگام مواجهه با تکالیف یادگیری باشد. بارکلی^۴ (۲۰۰۶) معتقد است افراد با ناتوانی یادگیری در سه مؤلفه‌ی فراشناخت شامل توانایی سازماندهی تقاضاهای مربوط به تکلیف، انتخاب و کاربر راهبردهای مناسب و نظارت بر عملکرد و انطباق آن با تقاضاهای مربوط به تکلیف مشکل دارند. گریشام و الیوت^۵ (۱۹۹۱) مشکلات رفتاری مبتلایان به اختلال‌های یادگیری را به ضعف شناخت اجتماعی آن‌ها مرتبط می‌دانند و معتقدند این قبیل نفایص به دلیل فقدان تجرب اجتماعی مناسب و کافی است و علت عصب شناختی ندارد. براساس دیدگاه کریک و داج^۶ (۱۹۹۴) برای این که تعامل اجتماعی به صورت مناسب تحقق یابد لازم

-
1. Sheppes
  2. Catran & Meiran
  3. Oliva & Lagerica
  4. Barkley
  5. Greesham & Elliott
  6. Crick & Dogew

است محرك اجتماعى به درستى رمزگردانى شود و با دیگر اطلاعات مربوط مقایسه و تفسیر شود. هر چه محرك اجتماعى بهتر پردازش شود، لياقت و مهارت اجتماعى کودک بيشتر و تعامل او با ديگران موقفيت آميزتر خواهد بود. بدويهی است ضعف کودکان ناتوان در یادگيری در پردازش اطلاعات اجتماعى مانع اين موقفيت می‌شود.

ضعف در شناخت اجتماعى در کودکان ناتوان در یادگيری باعث می‌شود که آن‌ها نتوانند نشانه‌های اجتماعى، احساس‌ها و هيجان‌های ديگران را تفسير و درک کنند و در اغلب موارد عدم توانايي تفسير حرکات بدنی، بيان چهره اى و نوسانات صدا بر روابط اجتماعى آن‌ها تأثير می‌گذارد. ناکامی اين کودکان در روابط مناسب اجتماعى آن‌ها را در خطر ابتلا به اختلال‌های رفتاري و مشكلات اجتماعى قرار می‌دهد. اين سبب می‌شود که آن‌ها دوستان اندکی داشته باشند، از جانب همتايان خود طرد شوند و کمتر مورد احترام معلم و ساير افراد واقع شوند (شكوهی يكتا و پرنده، ۱۳۸۵).

به نظر می‌رسد يكى از دلایل مهم در مشكلات اجتماعى از جمله شناخت اجتماعى ضعيف مربوط به نارسايى در کنش‌های اجرائي^۱ است. بررسی‌های مختلف نشان می‌دهد که کارکردهای اجرائي به مجموعه اى از فرایندهای شناختي (شامل بازدارى و کنترل محرك‌ها، حافظه‌ى فعال، انعطاف پذيری شناخت، برنامه ريزى و سازماندهی) اطلاق می‌شوند که در مدیريت رفتار هدفمند به کار گرفته می‌شوند (لوکاسيو^۲، ماهون^۳، ايسن و کاتينگ^۴، ۲۰۱۰)، بروندادهای رفتاري را تنظيم می‌کنند و پيش بينی کننده خوبی برای عملکرد هستند (بارکر و ايزلند، ۲۰۰۷). نارسايى در کنش‌های اجرائي منجر به کاهش خودگردانی هيجانى می‌شود که به صورت واکنش‌های شدیدتر، تحمل پايان، کمبود انگيزه کافى برای پيگيري فعالitiesها و وابستگى به انگيزه‌های بيرونى

1. Executive functioning

2. Locascio

3. Mahone

4. Eason & Cutting

آشکار می‌شود.

با توجه به نتایج این پژوهش مبنی بر وجود بعضی مشکلات رفتاری همچون ازدواطی، اضطراب، افسردگی و رفتارهای توان با پرخاشگری می‌توان به مسئولان و صاحب نظران حیطه‌ی مشکلات یادگیری پیشنهاد نمود که به مشکلات رفتاری کودکان ناتوان در یادگیری بیشتر توجه کنند و امکاناتی در جهت حل این مشکلات فراهم آورند، به علاوه رشد اجتماعی این کودکان را تقویت کنند. مهم ترین محدودیت‌های این پژوهش کم بودن تعداد نمونه‌ها و محدود بودن آن به یک شهر و یک مقطع تحصیلی بود. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آینده ضمن بررسی نمونه‌های بیشتر دانش‌آموزان مقاطع راهنمایی و دیبرستان نیز ارزیابی شوند.

در این پژوهش، والدین دانش‌آموزان و کارشناسان مرکز ویژه مشکلات یادگیری رشت نهایت همکاری را با پژوهشگران داشتند که از آن‌ها سپاسگزاری می‌شود.

منابع

- ابوالقاسمی، عباس؛ رضایی جمالویی، حسن؛ نریمانی، محمد و زاهد؛ عادل (۱۳۹۰). مقایسه‌ی شایستگی اجتماعی و مؤلفه‌های آن در دانش‌آموزان دارای ناتوانی یادگیری و دانش‌آموزان دارای پیشرفت تحصیلی پایین، متوسط و بالا. *مجله ناتوانی‌های یادگیری*، ۱(۱)، ۲۳-۶.
- ابوالقاسمی، عباس و جوانشیری، لیلا (۱۳۹۱). نقش مطلوبیت اجتماعی با سلامت روانی و خودکارآمدی در پیش‌بینی پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دختر. *فصل نامه‌ی روان‌شناسی مدرسه*، ۱(۲)، ۲۰-۶.
- براهنی، محمدنقی و اخوت، ولی‌الله (۱۳۵۲). مقیاس رشد اجتماعی واينلد در ارزشیابی شخصیت، تهران: مؤسسه‌ی انتشارات دانشگاه تهران.
- بهرامگیری، فاطمه (۱۳۸۰). بررسی تأثیر آموزش حل مسئله در بهبود مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان عقب مانده ذهنی خفیف. *پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد*، دانشگاه تربیت معلم.

جلیوند، مريم و غباري، باقر. (۱۳۸۳). بررسی نقش هنرهای نمایشي در رشد اجتماعی دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذير. مجله‌ی پژوهش در حیطه‌ی کودکان استثنائي، ۴، ۶۳-۷۸.

حاجلو، نادر؛ رضايي شريف، على و واحدى، شهرام (۱۳۹۱). همبسته‌های هویت‌يابي فردی در دانش آموزان دختر مقطع متوسطه‌ی شهرستان اردبیل. فصلنامه‌ی روان‌شناسی مدرسه، ۱(۲)، ۲۱-۳۸.

خوشابي، كتايون و مرادي، شهرام (۱۳۸۶). بررسی ميزان شيوع اختلالات رفتاري در دانش آموزان دوره ابتدائي استان اسلام. ويشه نامه‌ی توان بخشی در بيماري‌ها و اختلالات روانی، ۲۹، ۲۸-۳۰.

راقيان، رويا؛ اخوان‌تفتی، مهناز و حجازي، الهه (۱۳۹۱). بررسی اثربخشی برنامه‌ی طراحی شده براساس رویکردهای پرسش از نویسنده و درک خواندن سه وجهی بر افزایش در ک خواندن در دانش آموزان. فصلنامه‌ی روان‌شناسی مدرسه، ۱(۲)، ۵۸-۳۹.

رجبي، سعيد؛ ابوالقاسمي، عباس و عباسی، مسلم (۱۳۹۱). نقش عزت نفس و اضطراب امتحان در پيش ييني رضايت از زندگي دانش آموزان پسر دارای اختلال رياضي. مجله‌ی ناتوانی‌های یادگيری، ۳(۱)، ۴۶-۶۲.

زمياد، عباس؛ ياسمي، محمد نقى و واعظى، سيد احمد. (۱۳۷۵). هنجار يابي مقدماتي مقیاس رفتار انطباقی واينلد در جمعیت شهری و روستا يابي کرمان. مجله‌ی اندیشه و رفتار، ۴، ۵۵-۴۴.

Zahed, عادل؛ رجبي، سعيد و اميدى، مسعود. (۱۳۹۱). مقاييسه سازگاري اجتماعي، هيجانى، تحصيلی و یادگیری خود تنظيمی در دانش آموزان با و بدون ناتوانی یادگیری. مجله‌ی ناتوانی‌های یادگيری، ۲(۱)، ۶۲-۴۳.

سليماني، اسماعيل؛ زاهد بابلان، عادل؛ فرزانه، جبرائيل و ستوده، محمد باقر (۱۳۹۰). مقاييسه نارسايي هيچانى و مهارت‌های اجتماعي دانش آموزان دارای اختلال یادگيری و بهنجار. مجله‌ی ناتوانی‌های یادگيری، ۱(۱)، ۹۳-۸۷.

شكوهی يكتا، محسن و پرند، اکرم (۱۳۸۵). ناتوانی‌های یادگیری. تهران: انتشارات تيمورزاده.

شهرآرای، مهرناز (۱۳۸۲). روان‌شناسی یادگیری کودک و نوجوان. تهران: انتشارات رشد.
صالح، علیرضا (۱۳۷۹). بررسی و مقایسه‌ی ویژگی‌های شناختی، رفتاری و اجتماعی کودکان
خیابانی شبانه روزی شهر تهران، تهران: پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت
مدرس.

مهرابی، حمید (۱۳۸۴). بررسی میزان شیوع اختلالات رفتاری در دانش آموزان دوره ابتدایی شهر
اصفهان. اصفهان: تحقیقات سازمان آموزش و پرورش استان اصفهان.

- Achenbach, T. M. & Edelbrock, M. (1980). The classification of child psychopathology: A review and analysis of empirical efforts. *Psychological Bulletin*, 85, 1275-1301.
- Bauminger, N., Edelsztein, H. S., & Morash, J. (2005). Social information processing and emotional understanding in children with LD. *Learning Disabilities*, 38, 45-61.
- Barker, S. F., & Ireland, J. L. (2007). The link between dyslexic traits, executive functioning, impulsivity and social self-esteem among an offender and non-offender sample. *International Journal of Law and Psychology*, (30), 492-503.
- Barkley, R. A. (2006). ADHD: A Handbook for diagnosis and treatment. New York: The Guilford Press.
- Blackman, E. J. (2000). Social-affective characteristics in early adolescents identified as learning disabled and nondisabled. *Learning Disability Quarterly*, 17(4), 268-279.
- Cantwell, D. P., & Baker, L. (1991). Association between attention deficit hyperactivity disorder and learning disorders. *Journal of Learning Disabilities*, 24, 88-95.
- Crick, N. R., & Dodge, K. A. (1994). A review and reformulation of social information in children social adjustment. *Psychological Social Bulletin*, 115, 74-101.
- Friese, M., & Hofmann, W. (2009). Control me or I will control you: Impulses, trait self-control, and the guidance of behavior. *Journal of Research in Personality*, 43, 795-805.
- Gartland, D., & Strosnider, R. (2007). Learning disabilities and young children: Identification and intervention. *Learning Disability Quarterly*, 30(1) 63-72.
- Gilliam, W. S., & Shahar, G. (2006). Preschool and child care expulsion and suspension: Rates and predictors in one state. *Infants and Young Children*, 19(3), 228-245.
- Greesham, F. M., & Elliott, S. N. (1999). The social skills deficit as a primary learning disability. *Journal of Learning Disabilities*, 22, 120-124.
- Hulbert-Williams, L., & Hastings, R. p. (2008). Life events as a risk factor for psychological problems individuals with intellectual disabilities: a critical review. *J. of Intellectual Disabilities Research*, 52, 883 -895.

- Keyiletts, M. (2002). Affective influences on learning Disabled adolescents. *Learning Disability Quarterly*, 5(4), 334- 343.
- Locascio, G., Mahone, E. M., Eason, S. H., & Cutting, L. E. (2010). Executive dysfunction among children with reading comprehension deficits. *Journal of Learning Disabilities*, 43(5), 441-54
- Martorell, A., & Tsakanikos, E. (2008). Traumatic experiences and life events in people with intellectual disability. *Currerin Psychiatry*, 21, 445- 448.
- Oliva, A. H., & Lagreca, A. M. (1998). Children with learning disabilities: social goals and strategies. *J.of Learning Disabilities* , 27, 42- 49.
- Pandina, G. J., Bilder, R. H., Harvey, P. D., Keefe, S. E., Aman, M. G., & Gharabawi, G. (2007). Risperidone and cognitive function in children with disruptive behavior disorder. *Biological psychiatry, Neuroscience and Bio-Behavioral Review*, 14, 253-262.
- Sausser, S.H., & Waller, R.J. (2006). A model for music therapy with students with emotional and behavioral disorder. *The Art in Psychotherapy*, 33(1), 1-10.
- Shahrivar, Z, Shirazi, E., Bageri Yazdi, A., & Alaghband-Rad, J. (2001). Validity of the child behavior checklist-Persian version in a community sample of Iranian youths. *Iranian J. of Psychiatry and Behavioral Sciences*, 5, 45 – 49.
- Sheppes,G., Catran, E., & Meiran, N. (2009). Reappraisal (but not distraction) is going to make you sweat: Physiological evidence for self-control effort. *International Journal of Psychophysiology*, 71, 91-96
- Slawmousky, L., & Dann, P. (1996). Training blind adolescents in social skills. *Journal of Educational Psychology*, 91 (3), 415-438.
- Toro, P. A., & Weissberg, R. P. (2002). A comparison of children with and without learning disabilities on social problem-solving skills, school behavior and tamely background. *Journal of Learning Disabilities*, 23, 115 – 120.

A comparison of behavioral characteristics and social development in children with and without learning disability

M. Kafi¹, Sh. Zeinali², M. Khosro javid³ & F. Miahnahri⁴

Abstract

The purpose of this study is to compare behavioral characteristics and social development in students with and without learning disability. The sample of this research contains 45 students learning disabled who referred to learning problems center in Rasht and 45 without learning disability students. Fallahchai reading and writing Test, Kay-math mathematic Test, Achenbach and Edelbrock child Behavior checklist and Vineland social development scale were administered. The results of MANOVA showed that there are significant differences between learning disabled children and normal children in behavioral characteristics. Also learning disabled children are lower than normal children in social development. The results suggest the necessity of more attention to behavioral characteristics and improving social development of learning disabled children.

Keywords: behavioral characteristics, social development, learning disability

1 . Corresponding Author: Associate professor of psychology, university of Guilan (mosakafie@yahoo.com)

2 . M . A . in psychology , university of Guilan

3 . Assistant professor of psychology , university of Guilan

4 . M .A . in psychology, University of Quilan